

Під горою смоковниця росте

Под горой смоковница растет

Перекл. Лариса Пашко

Нм Em F#

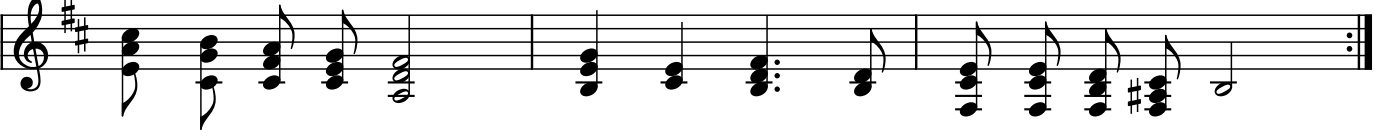
1. Під го - ро - ю смо - ков - ни - ця рос - те,
 2. В пиш - но - ті, до - гля - ну - та сто - їть,
 3. Ти ж ко - лись стеб - лин - ко - ю бу - ла,
 4. Йшли ро - ки, і в роз - кві - ті й кра - сі
 5. В гор - дій лиш ми - лу - ю - чись лист - ві,
 6. А - ле я в сльо - зах йо - го бла - гав,
 7. Дру - же мій, а мо - же, так і ми
 8. Та Гос - подь в без - мір - ній до - бро - ті

3 Н Em А D Н7 Em

Скіль - ки в не - ї вкла - де - но зу - сіль. Тре - тій рік гос -
 Віг - тя роз - пус - ти - ла до зем - лі; Ди - вить - ся зі
 Я те - бе ста - ран - но по - ли - вав. Ти під сон - цем
 Ти за - бу - ла, для ко - го рос - теш. Не ба - жа - еш
 Згу - биш ти се - бе, - він їй ска - зав, - Вчо - ра на - ка -
 І від - клав він ви - рок свій то - ді: То зру - ба - еш
 На зем - лі без пло - ду жи - ве - мо? Втра - тив - ши сер -
 Нам жит - тя про - дов - жу - є ще строк. Вдяч - ним будь і

6 A7 D Em Нм F#7 Нм

по - дар пло - ду жде, А во - на без - плід - на все сто - їть.
 смут - ком са - дів - ник: "Що з то - бо - ю ста - ло - ся, ска - жи?
 швид - ко під - рос - ла, І твій плід гос - по - да - ря вті - шав.
 зна - ти, хто зро - стив, І пло - дів сво - їх вже не да - еш.
 зав гос - по - дар твій, Щоб те - бе, без - плід - ну, я зру - бав.
 че - рез рік, ска - зав, Як не дасть во - на ме - ні пло - дів!"
 деч - ний со - кій, мир, Ви - ро - ку че - ка - є - мо сво - го.
 па - м'я - тай зав - жди Гор - до - ї смо - ков - ни - ці у - рок.